

Arrest

nr. 177 971 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, sjiitisch moslim van Arabische origine te zijn, afkomstig van Basra (Zuid-Irak). U bent geboren (8 mei 1993) en getogen in de stad Basra. Vanaf ongeveer uw tweede jaar lager onderwijs, woonde u er in de ouderlijke woning gelegen te Tahseeniya en dit tot aan uw vertrek. U volgde onderwijs tot en met de lagere school. Via uw familieleden raakte u vanaf een jonge leeftijd betrokken bij de stiel van vrachtwagenchauffeur, waaraan u vervolgens de voorkeur gaf ten nadele van uw schoolcarrière.

Ondanks het feit dat u bijgevolg niet startte in het secundair onderwijs, legde u later wel nog als 'vrije student' uw examen 'lager middelbaar onderwijs' af. U bent verder ongehuwd en heeft een passie voor biljart dat u beoefent op recreatief niveau.

De belangrijkste redenen voor uw asielaanvraag, zijn enerzijds problemen die u kende in uw thuisland omdat u illegaal alcohol verkocht, en anderzijds uw homoseksuele geaardheid.

U startte als alcoholverkoper voor eigen rekening begin 2015 en verrichtte dit werk voor een periode van ongeveer 6 maanden voor uw vertrek uit Irak. U kocht de alcohol aan via vrienden, die zelf inkochten vanuit Bagdad en aan u doorverkochten. U bewaarde de alcohol bij u thuis, uw familie was hiervan overigens op de hoogte. U verkocht uw stock vervolgens 'in het zwart' én met winst door aan klanten in de Bashaar-straat te Basra, met behulp van uw motorfiets.

U verklaart dat alle alcoholverkopers in de Bashaar-straat op regelmatige wijze werden gevisieerd door de militieleden van Asaib Ahl al Haq (AAH) tijdens hun acties, door hen naar verluidt af te schrikken, weg te jagen, te bedreigen en desgevallend te arresteren. Eenmalig kon u niet tijdig wegluchten, waardoor u op straat door de militieleden hardhandig werd aangepakt/geslagen, waarbij de inhoud van uw flessen over u persoonlijk geledigd werd en uw motor werd in beslag genomen terwijl men u achterliet op straat. Na het incident staakte u tijdelijk uw verkoopsactiviteiten, maar hervatte deze later opnieuw aangezien u nog beschikte over alcoholstock.

Voor uw vertrek uit Irak, waarschuwde uw vriend Hussein (A.K.A.B.) (tevens de man met wie u ruim 5 jaar een liefdesrelatie onderhield) u dat de leden van AAH opnieuw planden om al de verkopers van de illegale handel van alcohol in de Bashaar-straat te viseren en te vermoorden. Hussein zou dit hebben vernomen via zijn vader die 'Naqib'/ Kapitein' is bij AAH. Uw naam zou bovendien op een lijst figureren, waardoor Hussein vreesde voor uw veiligheid. Dit bericht verontrustte u dermate, dat u meteen een paspoort aanvraag (zie infra) en het land verliet.

Wat betreft uw homoseksuele geaardheid, deelt u mee dat uw familie hiervan niet op de hoogte is, louter enkele vrienden. U zou hieromtrent ook nooit ernstige persoonlijke problemen hebben gekend met bepaalde groeperingen of individuen. U vermeldt weliswaar twee kleinere incidenten, die u zelf hieraan linkt. Bij het ene werd u een keer op straat op onbeleefde wijze ondervraagd door militieleden over uw haarcoupe (ref. lengte van uw haren), maar vervolgens hierover met rust gelaten zonder gevolg. Een andere keer werd u, tijdens een zwemuitstap aan de kust met vrienden, door de politie aangesproken o.w.v. een tatoeage op uw rug. U werd hardhandig aangepakt voor de ogen van andere aanwezigen, maar de actie bleef verder eveneens zonder gevolg voor u. Een andere vriend zou tijdens datzelfde incident wel zijn gearresteerd omdat hij vrouwenkledij en make-up droeg, hij werd nadien vrij gelaten. U verliet Irak op 29 juli 2015 op legale wijze vanuit Al-Basrah International Airport richting Turkije. Van daaruit reisde u illegaal verder via Griekenland (Eurodac Hit te Leros dd. 3/08/2015) en de Balkanroute richting België, waar u asiel aanvraag op 14 augustus 2015.

Na uw vertrek, vernam u van uw familie in Irak dat uw broer Abdulrahman op 22 november 2015 werd meegenomen vanuit uw ouderlijke woning door onbekende mannen in militair uniform. Tot op heden werd er geen vraag om losgeld gesteld en vernam de familie geen verdere informatie meer omtrent uw broer en zijn 'ontvoering'.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw paspoort (afgifte dd. 13/07/2015 te Basra), uw identiteitskaart (afgifte dd. 2/02/2010), uw nationaliteitsbewijs, reisbewijzen van uw reisweg, alsook de originele enveloppe waarmee u bovenstaande originele documenten werden toegezonden door uw familie vanuit Irak na uw vertrek. Tevens legt u ook volgende kopieën voor: woonstkaart (op naam van uw vader), voedselrantsoenkaart (op naam van uw vader), identiteitskaarten van uw ouders en vier broers.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit om de volgende redenen:

Zo wordt vastgesteld dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, met name uw homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk maakt.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal (CGVS) rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als iemand die op mannen valt wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn geaardheid een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Echter, op basis van onderstaande elementen rijzen er ernstige twijfels aangaande uw bewering dat u homoseksueel bent (zie gehoorverslag 1, CGVS, dd. 12/02/2016, p. 3).

Ten eerste kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid. Zo is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u

tijdens uw twee horen op het CGVS de link legt tussen enerzijds de ontdekking van uw geaardheid en anderzijds een verkrachtingservaring. Op 12/02/2016 verklaarde u (zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 9); "Toen ik klein was, was ik verkracht op school. Sindsdien heb ik ontdekt dat ik zo iets graag heb". Op 27/05/2016 (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 8) herhaalt u op de vraag 'Op welke leeftijd/periode kwam u tot het besef dat u zich aangetrokken voelde tot mannen?' het volgende; "Toen ik klein was. Heel klein. Ik werd vroeger ook verkracht. Nadien ben ik aangetrokken tot mannen.". Deze bewering van u betreffende de ontdekking van uw homoseksualiteit lijkt dan ook op het eerste zicht bijzonder kort door de bocht. Gevraagd of u ook nog op een andere wijze tot de ontdekking kwam dat u gevoelens had voor mannen, antwoordt u "Ik heb het gemerkt ... ik was heel aangetrokken tot mannen, ik was altijd aan het masturberen" (gehoorverslag 2 CGVS, p. 8). Informerend naar of u ook positieve ervaringen had ivm de beleving en ontdekking van uw voorkeur voor mannen, antwoordt u "Ik heb diverse contacten gehad, maar ik heb een vriend Hussein met wie ik het meeste seks had"(gehoorverslag 1, CGVS, p. 10). Uw bovenstaande antwoorden bieden telkens weinig tot geen zicht op uw belevingswereld mbt het ontdekkingsproces van uw homoseksualiteit. Het is opvallend hoe u heel het belevingsaspect rond uw geaardheid herleidt tot louter het seksuele aspect ervan, wat in casu eerder blijkt geeft van een clichématige benadering én weinig doorleefdheid van uwentwege betreffende (liefdes)relaties met mannen.

U werd alsnog gestimuleerd om verder uw gevoelens onder woorden te brengen, namelijk door concreter in te gaan op uw **persoonlijke liefdesrelatie met Hussein. Echter, ook bij uw beweerde homoseksuele relatie met deze man kunnen er ernstige vragen worden gesteld.** Vooreerst verklaart u een continue relatie van ongeveer 5 jaar met deze man te hebben, die u omschrijft als "uw liefde", alsook de enige man met wie u een dergelijke langdurige relatie heeft gehad tot op heden (zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 10, 12 en gehoorverslag 2, CGVS, p. 3, 5). Vreemd genoeg bent u bijzonder summier als gevraagd wordt naar de beschrijving van jullie eerste ontmoeting, u stelt slechts hem ontmoet te hebben toen hij in het gezelschap was van een vriend eraan toevoegend "we gingen drinken bij hem thuis. Toen die vriend weg ging bleven we alleen en toen gebeurde het" (zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 10). Ook wanneer u tijdens een volgend gesprek de mogelijkheid wordt geboden hieromtrent wat meer in detail te treden (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 5), blijft uw antwoord vaag en onzeker ("ik leerde hem kennen op een feestje ... ik weet het niet meer ... we hebben veel gedronken ..."). Nog opmerkelijker is dat u moeite heeft met het beantwoorden van vragen over eenvoudige persoonsgegevens wat Hussein betreft (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 7), zoals bijvoorbeeld zijn geboortedatum en plaats, de naam van zijn moeder, alsook eventuele gemeenschappelijke interesses van jullie beiden (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 7 "Overal waren we samen. Als hij terugkomt thuis met zijn vader, ik bel hem, we regelen iets buiten huis, we gaan wandelen, genieten van de dag. Als de avond komt, dan brengen we drank en dan beginnen we te drinken."). Het meest opvallende omtrent de relatie met uw geliefde is dat u geen begin van een (doorleefd) antwoord kan geven op een evidente vraag zoals 'Wat trok u aan in hem' (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 7 "... Hij is een knappe man. Ik was verliefd op hem. Toen ik hem zag, was ik verliefd op hem. ..."), alsook de vraag 'Had hij ook negatieve/minder leuke kanten' (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 7 "Ik hou van Hussein, daar heb ik geen antwoord op."). Het is dan ook niet aannemelijk dat u betreffende Hussein, met wie u naar eigen zeggen minstens 5 jaar een liefdesrelatie had, niet meer kan vertellen over wat u al dan niet aansprak in deze persoon. Ook ivm dit heel concrete onderwerp, laat niet alleen de zogenaamde 'doorleefdheid van uw antwoorden', maar ook de elementaire kennis over uw partner en jullie partnerrelatie te wensen over. Moest u zich daadwerkelijk tot mannen aangetrokken voelen, dan kan er toch van worden uitgegaan dat u zich in de loop der jaren rekenschap moet hebben gegeven van wat voor u van doorslaggevend belang is om iemand 'te zien zitten' en hieromtrent persoonlijke en doorleefde verklaringen af te leggen.

Eveneens opmerkelijk is uw mening over het eventuele belang dat u al dan niet hecht aan het openlijk kunnen beleven van en uiting geven aan uw homoseksuele geaardheid. Hierop antwoordde u; "Hoe ik er persoonlijk over denk. Ik wil het niet graag uiten, maar ik denk er ook niet over of ik het openlijk wil zeggen of niet, daar heb nooit over gedacht. Het is zijn keuze (hier verwijzende naar uw partner Hussein), anders blijft het in geheim. Zo zie ik het." (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 9). Uit uw reactie blijkt niet de minste reflectie rond dit thema, noch enige indicatie voor een eventueel 'psychisch lijden' owv de heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst. Er werd u tijdens het gehoor eveneens gevraagd naar wat het voor u betekent om enerzijds van jongens te houden, maar anderzijds op te groeien en te leven in een 'moslimland' waar homoseksualiteit een niet evident gegeven is. U stelt slechts dat u een islamitische naam hebt, maar u in uw hart geen moslim bent (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 8, 9).

Uit uw reactie blijkt opnieuw een gemis aan reflectie en een gemis aan voeling met potentiële dilemma's die de ontdekking en beleving van homoseksualiteit in een dergelijke gemeenschap met zich mee kunnen brengen. Los van het feit of u zich in uw hart al dan niet moslim voelt, kan het niet anders dan dat u hier toch over zou hebben nagedacht. Er kan dan bijgevolg ook van worden uitgegaan dat u op

dergelijke vragen meer diepgaande en gepersonaliseerde antwoorden kan bieden, maar integendeel, uw antwoorden doen verder afbreuk aan uw beweerde homoseksualiteit.

Gevraagd of u ooit effectief persoonlijke problemen heeft gekend met groeperingen en/of individuen owv uw geaardheid, antwoordt u ontkennend (zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 13). De twee incidenten die u hier persoonlijk wel aan linkt en als voorbeeld geeft (zie feitenrelaas), hebben na exploratie (zoals blijkt uit gehoorverslag 1, CGVS p. 13 en gehoorverslag 2, CGVS, p. 3) inhoudelijk louter te maken met een aantal 'uiterlijke kenmerken' van uwentwege (ref. uw schouderlang haar, alsook naar verluidt een tatoeage op uw rug-niet geverifieerd door het CGVS). De ernst van deze incidenten wordt bovendien gerelativeerd door uw eigen verklaringen, zo betrof het namelijk éénmalige, afzonderlijke gebeurtenissen, waarbij u geen van beide keren gearresteerd of van uw vrijheid werd beroofd. Bij geen van beide incidenten werd bovendien duidelijk een verwijzing gemaakt door de eventuele 'vervolgende partij' naar uw persoonlijke geaardheid. Bovendien wordt opgemerkt dat de uiterlijke kenmerken waarmee deze twee incidenten volgens uw verklaringen te maken hebben, kunnen gewijzigd worden (ref. haarcoupe) of bedekt (ref. tatoeage), volgens de eventueel geldende plaatselijke waarden en normen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de foto's op uw officiële Irakese identiteitsdocumenten geen blijc geven van een eventueel 'afwijkende haardos' (zie documenten, zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 11).

Volledigheidshalve nog een bijkomende vaststelling die de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid evenmin kan bevestigen noch herstellen; namelijk uw verklaring dat u tijdens uw verblijf in België (ondertussen +- 9 maanden) reeds bezoek bracht aan "diverse mooie gelegenheden voor homoseksuelen", maar dat u anderzijds totaal in het ongewisse blijft mbt concrete details hierover, zoals de naam en locatie van de plaatsen waarnaar u verwijst, de eventuele betekenis van de regenboogvlag, etc. (zie gehoorverslag 2, CGVS, p. 9, 10). Hieruit **blijkt allerminst een overtuigende inleving en verdieping in de leefwereld en/of uitgaanswereld van homoseksuelen in België.**

Gelet op het uitgebreid geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie met Hussein. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde en/of gevreesde mogelijke gevolgen hiervan.

Met betrekking tot uw tweede vluchtmotief, met name uw illegale activiteiten als alcoholverkoper waarmee u zich naar verluidt de woede van AAH-leden op uw hals haalde, dient eveneens te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst verklaart u immers bewust illegaal alcohol te hebben verkocht (zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 11, 12 en gehoorverslag 2, CGVS, p. 11) om als het ware 'business' met 'pleasure' te combineren, namelijk het zelf genieten van alcoholische drank en op de koop toe er financieel baat bij hebben (zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 12). **Dit gedrag, mogelijkerwijze gepercipieerd als 'on-islamitisch', valt geheel onder uw eigen verantwoordelijkheid. Dergelijke illegale economische activiteiten kunnen bezwaarlijk internationale bescherming rechtvaardigen, te meer u zelf stelt dat u niets met politiek te maken heeft** (zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 8) en u uitsluitend tot doel had uw eigen zin in drank te bevredigen en er financieel wel bij te varen. Eventuele persoonlijke problemen die hieruit voortvloeien, ook al is uw gedrag bij wet verboden en religieus onaanvaardbaar, kunnen bezwaarlijk in verband worden gebracht met één van de vijf vervolgingsgronden vermeld in de Conventie van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

Het beweerde incident tussen u en leden van AAH (zie feitenrelaas) wijzigt dan ook niets aan bovenstaande motivering. Integendeel, volledigheidshalve wordt hieraan nog toegevoegd dat ook uit uw eigen gedrag na dit incident blijkt dat de ernst ervan aanzienlijk dient genuanceerd te worden. Zo verklaart u immers dat de aanvaring op straat met AAH u er niet van weerhield nadien gewoon door te gaan met de illegale verkoop van alcohol "alsof er niets gebeurd was" (zie gehoorverslag 1, CGVS, p. 12).

Tot slot, **wat betreft de verdwijning van uw broer Abdulrahman op 22 november 2015 (na uw vertrek uit Irak)** dient het volgende te worden opgemerkt. Over de identiteit van de daders en hun eventuele motieven kan verder geen duidelijkheid geschept worden, gezien uw familie geen bericht of nieuws meer heeft ontvangen tot op heden en hierover bijgevolg volledig in het duister tast (zie gehoorverslag 1, CGVS p. 5). Deze gebeurtenis heeft dan ook geen enkele weerslag op bovenstaande inschattingen.

Ook de door u **neergelegde documenten** (zie feitenrelaas) **wijzigen hogervermelde appreciatie niet.** Zij ondersteunen immers louter uw verklaringen betreffende uw identiteit, uw herkomst uit Basra en de

reisweg die u aflegde naar Europa. Deze gegevens worden in deze beslissing echter niet in vraag gesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriya (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er

beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een eerste middel, op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (PR CGVS), het algemeen beginsel van voorzichtigheid en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid.

Verzoeker benadrukt documenten te hebben neergelegd ter staving van zijn identiteit en nationaliteit. Zijn nationaliteit wordt niet betwijfeld.

Verzoeker bevestigt vervolging te vrezen omdat hij homoseksueel is en illegaal alcohol verkocht. Hij stelt zijn relatie met Hussein en de situatie in Irak te hebben uitgelegd. Verder legde hij uit dat hij door militieleden werd benaderd. Verzoeker wijst erop dat homoseksuelen in Irak een risicoprofiel vertonen. Verzoeker is sjiitisch.

Verzoeker geeft nog een uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij citeert uit een artikel van RFI, gepubliceerd op 16 januari 2016, omtrent de situatie in Basra.

2.2. Verweerder legt op 7 oktober 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Het betreft de COI Focus “IRAK, Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 4 augustus 2016 en een COI Focus van 12 juli 2016 inzake de bereikbaarheid van de Zuidelijke provincies in Irak via het lucht- en het wegverkeer.

2.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 26 PR CGVS en het algemeen beginsel van voorzichtigheid *in casu* zouden zijn geschonden. Bijgevolg worden deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de

bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.4. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze uiteengezet waarom aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en relatie met Hussein niet het minste geloof kan worden gehecht. Verzoeker voert ter weerlegging van de veelheid aan vaststellingen die in deze worden gedaan niet één dienstig en concreet argument aan. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet *in concreto* aanvecht, onverminderd gehandhaafd. Zij volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid en relatie. Derhalve is verzoekers verwijzing naar de situatie van en het verhoogde risico voor homoseksuelen in Irak niet dienstig en maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een homoseksueel zou zijn die aldaar zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd.

In de bestreden beslissing wordt eveneens duidelijk aangeven waarom niet kan worden aangenomen dat verzoeker ingevolge zijn voormalige activiteiten als alcoholverkoper of ingevolge de verdwijning van zijn broer enige vrees zou dienen te koesteren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Tevens wordt uiteengezet waarom de neergelegde documenten aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk kunnen doen. Verzoeker laat ook de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing volledig onverlet. Derhalve worden deze geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en blijven zij onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit het geheel van de informatie in het rechtsplegingsdossier (stukken 1 en 7) en het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt, zoals verweerder met reden uiteenzet in diens aanvullende nota, verder genoegzaam dat de situatie in Basra, verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Irak, niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Tevens blijkt hieruit dat deze regio voor verzoeker op een veilige manier kan worden bereikt. De geciteerde informatie in het verzoekschrift doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.6. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of ernstige schade heeft ondervonden. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS